

O foarte prețioasă solie și puterea ei eliberatoare

21 mai 2004

Robert J. Wieland

Este trist atunci când descoperirea unei lumini noi de pe paginile Scripturii produce opoziție și controverse în rândurile poporului lui Dumnezeu, mai ales dacă Domnul descoperă această lumină nouă cu scopul special de a oferi poporului Său eliberare spirituală din robia păcatului. Respingerea soliei Sale are consecințe tot atât de tragice, pe cât a avut pentru Israel (la Cades-Barnea) respingerea veștii bune pe care au adus-o Caleb și Iosua.

Deși centrul de greutate al soliei 1888 a fost glorioasa Vestă Bună a Noului Legământ, această solie a stârnit opoziție și controverse. Și cu toate că apostolul Pavel ne avertizează că ideile eronate cu privire la Vechiul și Noul Legământ duc la robie spirituală (Galateni 4:24), opoziția contra soliei 1888 continuă și astăzi. Iar această robie spirituală, atât de răspândită în biserică, este unul din principalele motive pentru care mulți tineri pleacă în lume. Ellen White a relatat de câteva ori cum Domnul i-a arătat că punctul de vedere al soliei 1888 cu privire la Noul Legământ este corect și că frații care se opun acestei solii sunt greșiți (Letter 30, 59; 1890); și după părerea ei, solia nu era doar corectă din punct de vedere biblic, ci și foarte „prețioasă,” fiind o solie încântătoare prin claritatea și forța ei motivațională.

În anul 1738, aflându-se cu totul întâmplător la o întrunire religioasă, John Wesley a avut ocazia să asculte pe cineva citind ceea ce a scris Luther despre neprihănirea prin credință.

Ani mai târziu, Wesley avea să mărturisească: „Cu acea ocazie, m-am simțit într-un mod cu totul inexplicabil înviorat spiritual.” Mulți dintre cei care au avut prilejul să audieze expunerile lui Jones și Waggoner cu privire la cele două legăminte au trăit aceeași experiență ca și Wesley, căci Domnul le dăduse celor doi soli ai Săi o mare putere de pătrundere și de înțelegere a unui adevăr indispensabil celui care vrea să ducă o viață creștină fericită și plină de roade.

Când „dragostea lui Hristos ne constrânge,” devenim ființe complet noi. Inimile noastre firești și împietrite se topesc la flacăra iubirii și un nou principiu spiritual prinde viață în noi.

Învățăm astfel să urâm păcatele pe care odinioară le îndrăgeam și începem să iubim pacea și comuniunea cu Dumnezeu. Roadele nu vor fi faptele reci ale legii, care sunt motivate de teamă, ci o predare și o consacrare din inimă, care izvorăsc din iubire și conduc la adevărata ascultare de lege: „Agape este împlinirea legii” (Romani 13:10).